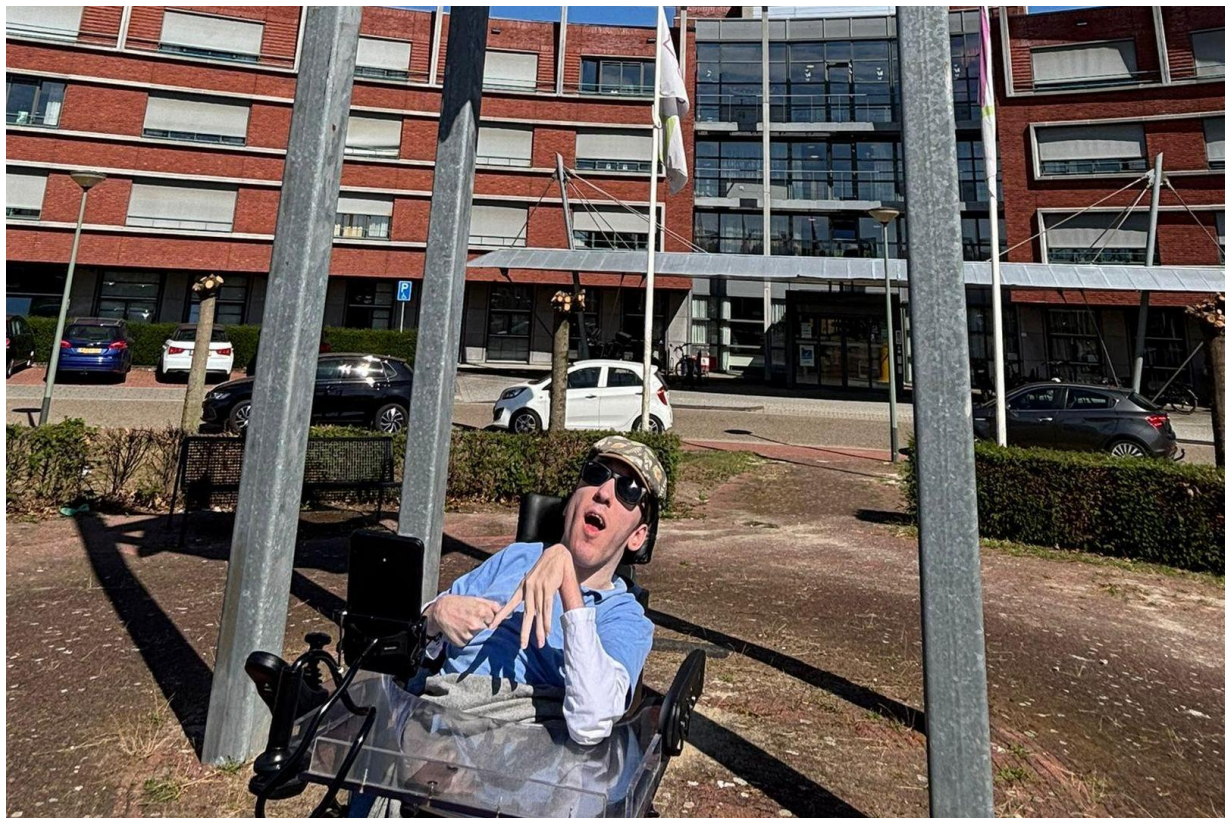

Sinds ik meer weet over de mijnen, begrijp ik beter waarom mijn dorp is zoals het is en waarom de mensen om mij heen zijn wie ze zijn.

Bron: dagblad De Limburger (online) van dinsdag 26 augustus door Job Claessens

Job voor zorgcentrum Emmastaete, op het voormalige mijnterrein op de grens van Brunssum en Hoensbroek. © Privéarchief

In De Rollende Reporter vertelt Job Claessens uit Heerlen één keer per maand over de uitdagingen die het leven in een rolstoel met zich meebrengt.

Ik ben geboren en getogen in Hoensbroek, op steenworp afstand van de Emma-mijn. De schacht staat er allang niet meer maar voor mij is het mijnverleden nooit helemaal weg geweest.

Onlangs ben ik naar *Het Geluk van Limburg* geweest in de Rodahal in Kerkrade. Wat een geweldige voorstelling! Deze keer zat ik eens niet ergens achteraan of hoog op het balkon weggestopt, zoals vaak gebeurt als je in een rolstoel zit. Nee, de rolstoelplekken waren helemaal vooraan. Ik kon de gezichten van de acteurs zien, elk gebaar goed volgen. Voor een theaterliefhebber zoals ik was dat pure luxe. Ik kon een gedeelte van het podium minder goed zien, maar dat werd slim opgelost met cameramensen en een groot scherm. Echt fantastisch!

De voorstelling bracht de verhalen van de mijnen tot leven: het zware werk, de kameraadschap, de trots. Ik voelde me verbonden met die geschiedenis. Lange tijd leek het mijnverleden iets wat weggestopt moest worden. Maar de laatste jaren merk ik dat er steeds meer belangstelling is. Dat doet me goed.

Ook het vernieuwde Mijnmuseum in Heerlen speelt daar een rol in. Tussen de oude helmen, lampen en foto's zie je pas hoe zwaar het werk was en toch proef je ook de trots van de mijnwerkers en hun gezinnen. Ook op televisie zie je het terug, zoals in de serie *Het Stof Daalt*, die laat zien hoe enorm de impact van de mijnen en de sluiting daarvan, was en is op het leven in Parkstad en de rest van Zuid-Limburg.

Het mijnverleden is niet alleen geschiedenis, het is ons verhaal. Het verklaart zoveel over wie wij zijn in deze streek: nuchter, hardwerkend maar ook altijd klaar voor een praatje of een helpende hand. Daarom is het belangrijk dat ook de jeugd dit verhaal kent. Sinds ik meer weet over de mijnen, begrijp ik beter waarom mijn dorp is zoals het is en waarom de mensen om mijn heen zijn wie ze zijn. Het mijnverleden is niet verdwenen. Het zit in onze straten en in de verhalen die we wat mij betreft moeten blijven doorvertellen.